

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

V skladu s tem načelom naj bi bila upravna dajatev, ki jo obračuna tožena stranka, obračunana sorazmerno glede na opravljeno storitev tožene stranke. Tožeča stranka meni, da je iz primerjave dajatve 20 700 EUR z upravno storitvijo, ki jo je opravila tožena stranka, razvidno, da ni tako.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev splošnega načela enakosti

Tožeča stranka glede tega trdi, da gre pri različno visokih upravnih dajatvah glede na velikost podjetij tudi za nedopustno razliko v obravnavanju. Poleg tega naj bi tožena stranka s prilagoditvijo upravne prakse kršila načelo enakosti, saj naj bi tožečo stranko obravnavala drugače od drugih registriranih podjetij s tem, da ji je onemogočila, da tudi po pridobitvi registracijske številke prilagodi velikost podjetja, da bi se tako izognila obračunu upravne dajatve.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti in pravice do dobrega upravljanja

Čeprav naj bi tožena stranka ugotovila, da je v praksi pri registraciji težko pravilno sporočiti velikost podjetja, naj tožeči stranki v nasprotju s pravico do dobrega upravljanja ne bi omogočila, da prilagodi svoje navedbe, tako da bi se izognila plačilu upravne dajatve.

5. Peti tožbeni razlog: protipraven prenos zakonodajnih pristojnosti na toženo stranko

Člen 13(4) Uredbe št. 340/2008 naj bi toženo stranko pooblašchal za obračunavanje upravne dajatve, ne da bi bile v tej uredbi določene podrobnosti obračunavanja in zlasti obseg dajatve. Tožeča stranka meni, da gre pri tem za protipraven prenos zakonodajnih pristojnosti na toženo stranko.

(¹) Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

(²) Uredba Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL 2008, L 107, str. 6).

Tožba, vložena 17. aprila 2012 – Khwanda proti Svetu

(Zadeva T-178/12)

(2012/C 174/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mahran Khwanda (Damask, Sirija) (zastopniki: S. Jeffrey in S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

— Točka 22 Priloge k Izvedbenemu sklepu Sveta 2012/37/SZVP z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2012 L 19, str. 33) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— točka 22 Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 55/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju člena 33(1) Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL 2012 L 19, str. 6) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da člena 18(1) in 19(1) sklepa Sveta 2011/782/SZVP (¹) ne veljata za tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da člena 14(1) in 15(1) uredbe Sveta (EU) št. 36/2012 (²) ne veljata za tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da ima razglasitev ničnosti točke 22 Priloge k Izvedbenemu sklepu Sveta 2012/37/SZVP in točke 22 Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 55/2012 takojšnji učinek; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da vsebinska merila za uvrstitev na seznam z uporabo izpodbijanih ukrepov v obravnavanem primeru niso izpolnjena in da ni niti pravne niti dejanske podlage za tako uvrstitev na seznam in da je Svet storil očitno napako pri presoji, ali so bila merila izpolnjena, ter tožečo stranko uvrstil na seznam, ne da bi imel za to zadostne dokaze;

— da je tožeča stranka predložila dovolj dokazov v utemeljitev svoje tožbe in da je dejavno ravnala, da bi provladnim silam preprečila dostop do avtobusov, ki so last družbe Kadmous Transport, medtem ko tožena stranka ni predložila zadostnih dokazov, da bi te trditve izpodbila.

— Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da pomeni uvrstitev tožeče stranke na seznam kršitev njenih temeljnih pravic in svoboščin, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter mirnega uživanja posesti in/ali kršitev načela sorazmernosti.

— S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da je Svet v vsakem primeru kršil procesna pravila: (a) tožeče stranke ni posebej obvestil o uvrstitvi na seznam; (b) ni podal ustreznih in zadostnih razlogov za svojo odločitev; (c) ni spoštoval pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva tožeče stranke.

⁽¹⁾ UL L 319, str.56.

⁽²⁾ UL L 16, str. 1.

Tožba, vložena 26. aprila 2012 – Bateni proti Svetu

(Zadeva T-181/12)

(2012/C 174/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Naser Bateni (Hamburg, Nemčija) (zastopnika: J. Kienzle in M. Schlingmann, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— naj Uredbo Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

— naj Svetu naloži plačilo stroškov postopka in zlasti stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe

— Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti obveznost obrazložitve, ker naj ne bi dovolj obrazložil uvrstitve tožeče stranke v Prilogo IX k izpodbijani uredbi.

— Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker naj ji ne bi dal možnosti, določene v členu 46(3) in (4) izpodbijane uredbe, da izrazi svoje stališče glede uvrstitve na sezname sankcij in s tem Svetu predlaga pregled tega seznama.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj podlage za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij

— Iz obrazložitve, ki jo je Svet podal za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, naj ne bi bilo razvidno, na katero pravno podlago se je Svet oprl.

— Z dejavnostjo, ki naj bi jo tožeča stranka opravljala le do marca 2008, naj ne bi bilo mogoče upravičiti njene uvrstitve na sezname sankcij decembra 2011.

— Dejavnost tožeče stranke kot poslovodje družbe Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (v nadaljevanju: HTTS) naj ne bi upravičevala njene uvrstitve na sezname sankcij, zlasti ker naj bi Sodišče Evropske unije Uredbo (EU) št. 961/2010 ⁽¹⁾ razglasilo za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo HTTS.

— Samo na podlagi tega, da je bila tožeča stranka poslovodja angleške družbe, ki je medtem prenehala, naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je podan eden od razlogov za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, navedenih v členu 23(2) izpodbijane uredbe.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice tožeče stranke do spoštovanja lastnine

— Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila neupravičen poseg v njeno temeljno pravico do lastnine, ker naj tožeča stranka zaradi nezadostne obrazložitve, ki jo je podal Svet, ne bi mogla razumeti, zakaj je bila uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo sankcije.

— Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi bila očitno neprimerna za doseganje ciljev izpodbijane uredbe in naj bi poleg tega pomenila nesorazmeren poseg v njene lastninske pravice.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1).